

намѣрками въ пѣсты дѣмы и празды разговоры. Да стоимъ съ страхъ и трепераніе, очы-тѣ ны долѣ да гледатъ, а дѣша-га ны горѣ да мысли, да въздышамы безъ гласъ за грѣховы-тѣ си, а да съ радѣа сърдце-то ны за божи-ж-тѣ милостѣ. Или не видите вы тѣхъ, кон-то съ намарбатъ около временный и земный царъ, какъ не съ помръдватъ тѣ отъ мѣсто-то си, не шѣшнѣтъ, очы-тѣ си на самъ на татакъ не распѣшатъ, но стои-ж-тѣ увѣсены, наскжлмены, и съ голѣмъ страхъ? отъ тѣхъ примѣръ земнете, о человекы, и така стойте предъ Бога, като чете да престѣпите предъ земный царъ. Я еще съ по много страхъ съ пада предъ небесный царъ.

П Р И Т Ч Я

ЗЯ ЧЕЛОВѢЧЕКО-ТО ТѢЛО, ЗЯ ДѢШѢ-ТѢ И ЗЯ
ВОСКРЕСЕНІЕ-ТО НА МРЪТВЫ-ТѢ.

Нѣкой человекъ отъ доверъ родъ насади лозіе, и го загради съ плетъ. И като трѣгнѣхъ кѣмъ ващинѣ-тѣ си кѣшъ, рече кого да направи-жъ стражаръ на притѣжніе-то (мюлка) си? ако остави-жъ тѣка нѣкого отъ сподирницы-тѣ си, шѣтъ да изгѣбѣ-ж-тѣ грѣда ми. Но така да направи-жъ шѣ да тѣри-жъ слѣпца съ хромла, че ако нѣкой отъ враговы-тѣ ми поиска да окради лозіе-то ми, слѣпый чѣба, а хромый види. Яко ли отъ тѣхъ нѣкой поиска хромый не има крака да иди до тамо, а слѣпый ако трѣгне, ще съ испотрепи по трапища-та, и тѣхъ не шѣтъ ѿмѣ-ж-тѣ: така рече, тѣри тѣхъ при врата-та и си отиѣде. И като седѣхъ тѣ много време да пазихъ, рече слѣпый на хромла: какво е това благоуханіе что повѣва отъ вѣтрѣ врата-та? отговори хромый: на господара ни